

De boog als wapen

Het gebruik van bogen is zeer oud en bij alle volkeren bekend. Reeds in het Oude Testament in het eerste boek Genesis staat, dat Ismaël in de woestijn woonde en boogschutter werd en verder dat Ezau door zijn vader naar buiten werd gezonden: „Neem uw wapenen, pijlkoker en boog en schiet voor mij een stuk wild”.

De eerste bogen zijn zeer zeker eenvoudig geweest, zoals met alle uitvindingen. Een veerkrachtige tak is reeds voldoende om een boog te zijn.

Maar ook metalen bogen noemt het Oude Testament, zo in het boek Job:... ontvlucht hij de **ijzeren** wapenrusting... dan doorboort hem de **bronzen** boog. Een pijl boort uit zijn rug, een schicht steekt uit zijn gal”. De grote Koning David getuigt in zijn psalmen van dank en zegen van Jaweh”: Hij maakt mijn handen bekwaam tot de strijd, mijn armen tot het spannen van een **koperen** boog.

Deze teksten staan zowel op hand- als voetboog, immers de uitdrukking „een boog spannen”, slaat niet alleen op de kracht met de handen, maar is dezelfde als „een boog **treden**”, waarbij zowel de hand als de voet nodig zijn.

De boog was een geducht wapen — zwaar geschut — ook reeds in de oudste tijden. Saül was in de strijd tegen de Filistijnen erg bevreesd, toen de boogschutters hem onder schot kregen, zo zelfs, dat hij liever gedood werd door zijn eigen zwaard, als doorboord te worden door de pijlen: „Trek uw zwaard en doorboort mij”, gebood hij aan zijn schildknaap”, anders komen die onbesnedenen (Filistijnen) mij doorboren en hun spel met mij drijven”. Toen de schildknaap weigerde, pleegde Saül zelfmoord.

Ook was men zeer bedreven op de boog.

Om bij het Oude Testament te blijven: Achub sneuvelde door een pijl, getroffen tussen de schakelingen van zijn harnas.

Filistijnen en Elamieten waren de beste boogschutters. De Grieken en Romeinen kenden ook de boog. Verschillende beelden werden met attributen van boog en pijl uitgebreid, b.v. Apollo en Diane. Penelope beloofde haar hand te zullen geven aan hem, die de **zware** boog van Klijsses zou kunnen spannen. In de legers werd de boog door ruiters en voetvolk gebruikt. Bij het beleg van

„DE GILDETROM”, periodiek, uitgave van het Bestuur van de Kring „Het Kwartier van Oirschot”, aangesloten bij de Federatie van Noord Brabantse Schuttersgilden. REDACTEUR: C. A. B. A. M. SCHADE, te Moergestel. ASSISTENT-REDACTEUR H. A. J. VAN ERVE, te Moergestel. ADMINISTRATIE: M. A. P. ADRIAANSEN, Kloosterlaan 9, te Goirle. TYPOGRAFISCHE VERZORGING EN ADVERTENTIËN: Drukkerij-Uitgeverij „De Hoop”, Hoogvenestraat 163, te Tilburg, Tel. 25444. ABONNEMENTEN voor niet-Gildebroeders f 1,50 per jaar.

Karthago lieten de vrouwen zelfs zich het hoofdhaar afknippen om pesen te kunnen maken voor de bogen.

De Perzen vonden in tegenstelling met de Romeinen de boog een belangrijk wapen. Onze eerste landbewoners de Germaanse stammen, bleven liever en langer bij hun zwaard. Daartegenover staat echter dat de Batavieren behendige schutters waren. Soranus had een pijl opgeschoten en doorkliefde die pijl in de lucht met een volgende pijl. Het invoeren van de handboog in Europa heeft ook moeilijkheden en bezwaren gekend.

Het is voor de Adel een vraag geweest, of de boog een „eerlijk wapen” was. Men bestreed zijn vijanden niet openlijk. Een pijl kan men niet aan zien komen, terwijl de wapenen der ridders slag- en stootwapens waren. Toch heeft de boog de Adel kunnen overtuigen van haar kracht. Willem de Veroveraar hanteerde met bedrevenheid de boog en in 1518 bij het huwelijk van de Beierse prinses Suzanne met de markgraaf Casimir von Brandenburg heeft men steekspelen gehouden tussen ridders met voetbogen bewapend. Met de Kruistochten — 1096 — was de voetboog in Europa op grote schaal ingevoerd.

De Osmanen brachten de veel krachtiger kruis- of voetboog uit de Kruistochten mee. Godfried van Bouillon streed met voetbogen in Jerusaleem. Het was een krachtig wapen, zelfs zo treffelijk, dat Paus Innocentius II in 1139 het gebruik ervan verbood. Blijkbaar heeft men er zich niet veel aan gestoord. Paus Innocentius III (1179—1180) herhaalde dit verbod.

Hij was „tegenpaus” tijdens het Pauschap van Alexander III (1159—1181). Het was Richard I — bijgenaamd Leeu-

wenhart — (1157—1199) die veel ijverde voor de invoering van de voetboog binnen de legers in Europa, doch een pijl uit de door hem herstelde boog kostte hem zijn leven.

Uit de kaarten van onze oudste Gilden blijkt dan ook, dat de voetboog in de 14e en 15e eeuw wederom zijn plaats had ingenomen.

De boog werd steeds zwaarder uitgevoerd. De pijlen waren nog dodelijk op 200 m. afstand. Ieder schutter droeg er 24 in een koker en kon er 10 à 12 per minuut afschieten. Men was zuinig met het afschieten. Ieder schot moest een treffer zijn en beslissend voor de strijd. Uit de geschiedenis van de Zwitsers in oorlog met Frans I, ziet men, dat zij na een strijd van 2 dagen de nederlaag moesten lijden, nadat de voetboogschutters de strijd beslist hadden.

Eerst in het begin van de 17e eeuw werd de boog langzamerhand verdrongen door de vuurwapenen.

Het strijdbare Gilde heeft zich bij de geschiedenis volkomen aangepast en de boog als oudste wapen tot zich genomen. Ontegenzeggelijk zullen de schutters naast de boog ook meegevoerd hebben: Pieken, lansen, hellebaarden.

Men vindt ze thans nog terug bij de Gilden, waar ze gevoerd worden door de hoofdlieden, doch oorspronkelijk zijn deze wapenen gehanteerd door de zwakke en de zwaarlijvige schuttersbroeders.

Naast de boog als voornaamste wapen, bleef onder alle omstandigheden het zwaard als „nevengeweer”, ook „zijdegeweer” geheten, door de schutters gedragen.

Tilburg.

A. J. M. JACOBS,

Vaandrig St. Jorisgilde.

GULF-motoroliën en doorsmeervetten

volgens officiële
smeerschema's

VOOR ALLE MERKEN TRACTOREN EN LANDBOUWMACHINES

N.V. Oliehandel v.h. Van Vollenhoven & Smulders

NIEUWLANDSTRAAT 41 — TELEFOON K 4250 — 23620 — TILBURG

JAN VAN BERKEL *Koninklijk onderscheiden*

Het zal ieder uwer duidelijk zijn, dat de populaire benaming Jan, niet wordt gebezig uit gebrek aan piëteit, maar ons wordt ingegeven door de ware geest van gildebroederschap, welke door vriend van Berkel een lange reeks van jaren is hoog gehouden. Niet alleen door het feit dat hij vijftig jaren de vaan van „St. Dionysius” is trouw gebleven — waarvan ruim 25 jaren als regerend Deken — maar ook en vooral door zijn werkzaamheden als adviseur der schietcommissie van de Kring „Kwartier van Oirschot”, welke functie hij met grote accuratesse vervulde.

Genoemde mijlpaal werd bereikt op 3 augustus j.l., toen de jubilaris en zijn echtgenote werden afgehaald door de Gildebroeders en zusters van „St. Dionysius” en voorafgegaan door een Jeugddrumband in een fleurige stoet naar het Gildehuis Hotel „De Lindeboom” werd geleid.

Hier werd een receptie gehouden, waar Hoofdman v. Huijgevoort in grote lijnen en vele en verdienstelijk werk van de heer van Berkel schilderde, hem

ten voorbeeld stellende aan de jongeren, waarna hij de heer van Berkel de Gouden Medaille op de borst spelde.

Dit laatste bleek echter slechts inleiding tot een nog grotere onderscheiding, daar enkele ogenblikken later de HoogEdelachtbare Heer burgemeester Mr. C. J. G. Becht binnentrad en onder enthousiaste bijvalsbetuigingen van de aanwezigen ook de Zilveren Medaille van de Orde van Oranje Nassau opspelde.

Mogen wij tot slot het volledige mandaat van deze decoratie vermelden:

„Wij Juliana bij de gratie Gods Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje Nassau enz. enz. enz.

Op voordracht van onze Minister van O.K.W. van 10 juli 1958 no. 544, Kabinet; hebben goedgevonden en verstaan te verlenen de ere-medaille verbonden aan de orde van Oranje-Nassau, in Zilver aan de heer J. B. C. van Berkel, regerend deken van het Kolveniersgilde „St. Dionysius” te Tilburg, wonende aldaar. Onze verneemde Minister is belast met de uitvoering van dit besluit, waarvan een afschrift zal worden gezonden aan de Kanselier der Nederlandse Orden”.

Soestdijk, 15 juli 1958.

(get.) JULIANA

de Minister van O.K.W.

(get.) J. CALS.

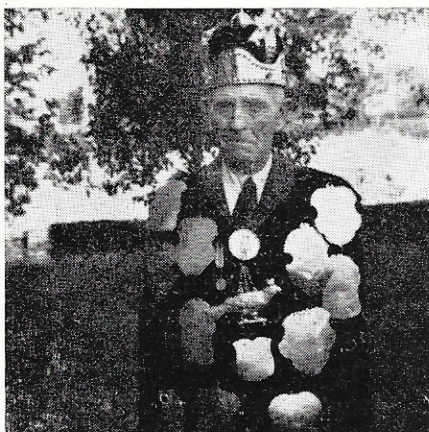
Moge het Jan van Berkel gegeven zijn, nog vele jaren in zijn gezin en het Gildewezen door te brengen in goede gezondheid. Dat is de oprechte wens van alle leden onzer Gilde.

M. C. VAN DE VEN.

De foto hiernaast toont ons de heer Jan van Berkel, staande voor het vaandel dat hij nu reeds vijftig jaren getrouwd bleef,

85 Jarige Schutterskoning in Diessen

Maandagmorgen om 9 uur waren de Gildebroeders in de kerk aanwezig, waar een H. Mis werd opgedragen voor de levende en overleden leden.

Na de H. Mis werd aangezet aan een goed verzorgde koffietafel. Hierna kwam Gilde St. Joris het Gilde St. Sebastiaan uithalen en voorafgegaan door de fanfare St. Willibrordus trok de stoet naar de Edelachtbare Heer Burgemeester, die werd opgenomen in de stoet. Toen werd verder getrokken naar de Pastorie, om de Z.E.H. Pastoor ook te verzoeken aan de optocht deel te nemen, waaraan Z.E. gaarne voldeed, evenals de WelEerw. Heer Kapelaan. Via de Heuvelstraat trok men toen naar het terrein achter Café Klessens, waar de schutsboom was opgesteld. Nadat de Koningsvogel door de Hoofdman van Gilde St. Joris en de Hoofdman van St. Sebastiaan op de boom was geplaatst, werd door Burgemeester Wijnhoven met drie schoten de boom bevrijd, daarna door Pastoor, Kapelaan, oude Koning Peeters en Hoofdman v. Dijk, waarna de strijd om de Koningsvogel geopend werd. Fel werd er gestreden en de kansen waren wel ongunstig, daar de sterke wind een grote rol speelde.

Toen de vogel reeds enige neiging vertoonde om van zijn troon te worden geschoten, werden de pijlen nog vlugger als voorheen gelanceerd. Bertje Dirks (85 jaar) die reeds enkele malen goed afvuurde, wist tenslotte met een

krachtig schot de vogel naar beneden te halen.

Na de gelukwensen van Burgemeester, Bestuur en leden, onder meer zijn concurrent oud Koning Peeters, werd getrokken naar de Pastorie, om aan de Z.E.H. Pastoor de nieuwe Koning voor te stellen, vandaar naar het Klooster, om aan de Eerw. Zusters ook de nieuwe Koning voor te stellen, waarbij voor de Zusters de vendelgroet en door de fanfare een pittige mars werd gespeeld, wat de ouden van dagen nog goed deed en waarvoor de Z. E. Heer Rector namens de Zusters dank bracht. Daarna werd getrokken naar het Gildehuis van St. Sebastiaan, waar afscheid werd genomen door St. Joris, na een woord van dank door Hoofdman van Dijk voor de medewerking van deze dag.

Bartje Dirks is wel een echte Gildebroeder. Hij werd op 13 oktober 1955 onderscheiden met de Ere-medalje, onderscheiding met de Ere-medalje, verbonden aan de orde van Oranje Nassau (zie Gildetrom Kerstmis 1955). Hij is nu ruim 52 jaar Gildelid, waarvan de laatste 18 jaar als deken. Bartje heeft steeds zich geheel gegeven voor de belangen van het Gilde St. Sebastiaan, ons allen ten voorbeeld.

Bartje nog vele jaren.

Socr. W. P. v. Gils.

Hoe is het mogelijk !

Wij lezen in „De Echo”, gewestelijk blad voor het Land van Cuyk dat het Beersse Gilde door omstandigheden verstek moest laten gaan op het Gildefeest te Beugen, doch dat zij desondanks werden bekroond met de tweede prijs voor orde in de optocht!

Dit lijkt ons een voordelige wijze om de zilverschat te vergroten, maar hoe is het in hemelsnaam mogelijk dat de organisatoren van een Gildefeest dergelijke blunders maken.

Red.

KONINGSCHIETEN bij „ST. BRIGIDA”

De Koning van „St. Brigida”

Op Kermismaandag, te kwart over zeven uur, verzamelden zich de Gildebroeders van het tot nieuw leven gewekte Gilde St. Brigida in het gildehuis om die dag een wettige Koning te schieten.

Voorafgegaan door twee tamboers van het H. Sacramentsgilde te Hulsel, dat spontaan zijn medewerking daartoe verleende, werd de tijdelijk gekozen Koning J. v. d. Ven aan huis afgehaald, waarna ter kerke werd getrokken voor het bijwonen der Gildemis. Een 20-tal gildebroeders waren aanwezig.

Om half tien nam het koningschieten een aanvang in tegenwoordigheid van

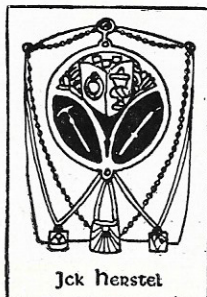
de E.A. Heer Burgemeester Ballings, de Ere-Hoofdman B. v. Eindhoven en de Heer W. Luijten, Voorzitter van de Kring. Verder merkten we op het Bestuur van het H. Sacramentsgilde te Hulsel en de Hoofdman van het St. Sebastiaan-gilde te Hilvarenbeek.

Na het traditionele trekken rond de boom nam de Heer B. v. Eijndhoven het woord. Hij bedankte de Koning der Koningen voor het uitzonderlijk fraaie weer, dat deze feestdag begunstigde. Hij verheugde zich over het feit, dat in Netersel het gilde was herboren, dat in vroeger tijden zo'n belangrijke plaats in de dorpsgemeenschap had ingenomen. Niettegenstaande de praktische instelling van een gilde thans anders was dan in de voorbije eeuwen, twijfelde spreker er niet aan dat ook heden ten dage het gilde zijn nut heeft voor de samenleving.

Na dit openingswoord werd de boom „gevreugd” door een schot van Burgemeester Ballings, gevolgd door de Heer van Eijndhoven.

In volgorde door loting bepaald kwamen de gildebroeders aan schot. Het moet gezegd worden, dat ondanks het lang in ruste zijn van het St. Brigida-gilde, de capaciteiten der 15 deelnemende schutters nog behoorlijk op peil waren. De koningsvogel had het zwaar te verduren, doch was zo stevig bevestigd, dat tweemaal tot lossen moest worden overgegaan.

Niettegenstaande A. Beijen een vleugel, de 21-jarige A. Kraaijvanger een vleugel en de staart en Alf. Couwenberg de hals en de kop hadden afgeschoten, was het Gildebroeder Vissers (no. 11)

Jck Herstel

Restauratie van Gildeschatten

Levering van Koningsschilden, medailles etc.

Erkend Goud- en
Zilverreparatie-inrichting **JOS. HEEREN**

Ringbaan Oost 62 – Telefoon 22437 – TILBURG

die de romp omlaag deed komen en daarmee het koningschap behaalde. De zoon van de Cornet reed vervolgens te paard naar de woning van de Koning om zijn echtgenote het koningschap te berichten.

Intussen werd een optocht geformeerd, die naar de woning van de koning trok. Hier was het de E.A. Heer Burgemeester Ballings, die de Koningin feliciteerde en verklaarde, dat hij dit met groot genoegen deed, daar hem nimmer de eer te beurt was gevallen een Koningin geluk te wensen.

Na felicitaties van de Kringvoorzitter en talloze anderen bewoog de optocht zich naar het Gildehuis, waar het koningschap gevierd werd met tractaties van de Koning en Koningin, terwijl ook de oud-Koning en molenaar Verhees zich niet onbetuigd lieten.

Tot slot bood de kastelein van het Gildehuis het gezelschap een koffietafel aan.

Het was een ware feestdag, waarop niet alleen Gilde St. Brigida, doch geheel Netersel met voldoening kan terugzien.

De Cornet,
P. J. DE KINDEREN.

Nieuws van het Bestuur van de Kring het Kwartier van Oirschot

Op 5 oktober kwam het bestuur bijeen teneinde de Jaarvergadering van de Kring vast te stellen. Deze zal plaatshebben op zaterdag 15 november om 4 uur precies in Café Klein Speyck te Oisterwijk.

Ditmaal is Voorzitter W. Luijten als bestuurslid aftredend, doch deze stelt zich herkiesbaar. Tijdens de pauze omstreeks 5 uur kunnen de contributiegelden en de abonnementsgelden voor de Gildetrom worden afgedragen.

kerkelijke kunst

J. a. VERBUNT

edelsmeedwerk

paramenten

vlaggen

vaandels

langestraat 27
telefoon 21950-51
TILBURG

Feestelijke vergadering bij het Goirlese Gilde van „St. Maurits”

De maandelijks ledenvergadering van het gewerengilde St. Mauritius te Goirle droeg een feestelijk karakter.

Op deze dag n.l. herdachten wij een tweetal jubilea, en wel op de eerste plaats het 12½-jarig hoofdmanschap van de heer M. Adriaansen en het 25-jarig lidmaatschap als Gildebroeder van de Vaandrig de heer C. van Broekhoven.

Na de traditionele opening met gebed en een kort welkomstwoord aan de Gildebroeders door de Hoofdman nam de Koning C. Ed. v. d. Berg het woord, die in een korte maar kernachtige toespraak de jubilerende Hoofdman huldigde en dankte voor de vele diensten aan het St. Mauritius Gilde bewezen. Hoezeer hij door zijn Gildebroeders gewaardeerd wordt, moge blijken uit de volgende woorden:

„Wij kunnen trots zijn”, aldus Koning C. v. d. Berg, zo'n Hoofdman aan het hoofd van ons Gilde te hebben, die

Hoofdman M. A. P. Adriaansen, van het Gewerengilde Sint Mauritius, te Goirle, die zijn Koperen feest als Hoofdman herdacht. De Heer Adriaansen is tevens lid van het bestuur De Kring het Kwartier van Oirschot, en administrateur van de Gildetrom.

Vaandrig C. van Broekhoven, welke zijn Zilveren Jubileum bij Sint Mauritius vierde.

door zijn vele verdiensten en grondige kennis van het Gildewezen, dit in het algemeen, doch zijn Gilde in het bijzonder een warm hart toedraagt.

Het lidmaatschap van het Kringbestuur van 't Kwartier „Oirschot” is daarvan een overtuigend bewijs. Ook Mevrouw Adriaansen werd door de Koning in de hulde betrokken. Immers zij heeft in niet onbelangrijke mate er toe bijgedragen tot hetgeen wat nu aanleiding is tot deze feestelijke bijeenkomst.

Niet zelden immers moet zij haar man aan het Gilde afstaan.

De wijze waarop zij zich hierin heeft geschikt is voor hem een stimulans geweest, zich ten volle voor het schone Gildeleven te interesseren.

Na deze woorden bood de Koning de jubilerende Hoofdman het door hemzelf gekozen cadeau aan. Dit cadeau, een

portret van de jubilaris, is bestemd om in het Gildehuis te worden opgehangen.

Mevrouw Adriaansen mocht hiervan een afdruk in ontvangst nemen.

Hierna nam de Hoofdman het woord. Op de hem eigen manier dankte hij, mede namens zijn echtgenote de Koning en de overige Gildebroeders voor de zeer waarderende woorden en de mooie cadeaux en voor de onmisbare medewerking, die hij in de afgelopen periode van allen mocht ondervinden. Hij sprak daarbij tevens de hoop uit, dat dit in de toekomst zal blijven bestaan. Als tegenprestatie bood hij de Gildebroeders een door hem te organiseren prijsverschiëting aan, welke geste door hen onder luide toejuichingen werd ontvangen.

Daarna richtte de Hoofdman zich in het bijzonder tot de 2e jubilaris, de Zilveren Vaandrig C. van Broekhoven. Hij schetste de Vaandrig als een trouw Gildebroeder, die men zelden op de bijeenkomsten van het Gilde mist. Steeds kan een beroep op hem worden gedaan. Als vendelier heeft hij ook zijn verdiensten, getuige de vele prijzen, die door hem in de wacht werden gesleept. Onder een daverend applaus spelde de Hoofdman hem het Zilveren insigne op.

Na het dankwoord van de gehuldigde, brachten de Gildebroeders en hunne dames, onder het genot van de hun aangeboden consumpties nog enkele gezellige uren met elkander door.

Goirle, 3 juli 1958.

Reg. Deken A. ZUIKER.

H. Sacraments-Gilde te Hulsel Gildehuwelijk

Op 8 mei j.l. werd in Hulsel een in gildekringen zeer merkwaardig huwelijk gesloten. Mej. Corrie Michelbrink, dochter van de Hoofdman van het H. Sacraments-Gilde, trad die dag in het huwelijk met de Heer Theo Ansems zoon van de Secretaris van het H. Sacraments-Gilde. Zeer zeker een zelden voorkomende gebeurtenis.

Daarbij komt nog, dat de bruidegom tot op zijn huwelijksdag vendelier was. Dit in verband met het feit, dat in het H. Sacraments-Gilde slechts gehuwde mannen gildebroeder kunnen zijn; alle jongelieden zijn adspirant-leden.

Vanzelfsprekend liet het Gilde zich op deze dag niet onbetuigd.

Het bruidspaar werd vanaf de woning der bruid naar de Kerk en terug begeleid door de vendeliers waardoor aan de bruidsstoet een apart chachet werd gegeven.

In de loop van de avond werd door de drumband van 't H. Sacraments-Gilde een serenade gebracht aan het bruidspaar, gevolgd door een serenade van de R.K. Zangvereniging „Polyhymnia". Bij de vele gelukwensen van de Hulselse gildebroeders aan het bruidspaar voegen wij gaarne ook de onze.

Moge het hen in alle opzichten goed gaan en mogen beiden hun leven lang een steun blijven van het H. Sacraments-Gilde!

de Gilde viert!

De Gilde viert zo luidt de aanhef van een heel oud vaderlands lied. Ja, de Gilde viert, al naar dat te pas komt, maar als de feestklanken zijn verstorven en de vendels opgeborgen, herneemt het leven van alledag zijn rechten, het leven met zijn risico's op velerlei gebied.

Zorg er voor, dat U daar-
tegen zo veel mogelijk gedekt bent

en zoek deze dekking bij een instelling,
die reeds een mensenleeftijd lang heeft
bewezen, dat zij ieders vertrouwen verdient

Déze instelling:

VERZEKERINGEN
van de N. C. B.

Tilburg, Spoorlaan 50, Tel. 20080 (04250)

IN MEMORIAM

JAN DE KORT

het Gilde ten grave gedragen, maar wie had ooit kunnen vermoeden dat haar zoon op 42-jarige leeftijd door God zou worden opgeroepen. De Gildebegravenis welke door een buitengewoon groot aantal Gildebroeders werd bijgewoond was voor iedereen die daarbij aanwezig was een gebeurtenis om niet gauw te vergeten. Jan de Kort had vele vrienden, en menigeen kon zijn ontroering bij het afscheid van deze goede kameraad nauwelijks meester blijven.

Op 23 Augustus trof het Gilde Sebastiaan en Sint Barbara te Moergestel een zeer zware slag door het overlijden van Johannes de Kort, in leven bestuurslid van het Gilde en beheerder van het Gildehuis.

Deze hartelijke Gildebroeder, wie niets teveel was om voor het Gilde te kunnen doen, en ondanks zijn drukke werkzaamheden bijna altijd aanwezig was wanneer er uitgetrokken werd, laat een ongeloflijke leegte achter bij degene die hem van nabij hebben gekend.

Ruim twee jaren geleden werd zijn moeder Henrica de Kort op de hoge leeftijd van 84 jaren door

Hoe schoon stond het op zijn bidprentje: „Ik sterf gerust en gelukkig, want na de dagen dezer lange beproeving, is de dag der beloning voor mij gekomen, waarop ik de stem mag horen: treed binnen in de vreugde des Heren”.

De sympathie en het medeleven van het gehele Gilde gaat uit naar zijn vrouw Maria, en de Gilde-overheid hoopt oprecht dat de hartelijkheid der Gildebroeders haar het zware verlies enigszins moge verzachten.

In paradisum deducant te angeli.

Red.

IN MEMORIAM

PETER WOLFS

Op 2 september 1958 overleed in het St. Elisabeth-Ziekenhuis te Tilburg de Heer Peter Wolfs, in leven gildebroeder van het Gilde St. Sebastiaan en Barbara te Moergestel.

Voor de tweede maal in enkele dagen tijds werd St. Sebastiaan en Barbara in rouw gedompeld door dit overlijden.

Een ongeneeslijke ziekte maakte een einde aan het arbeidzame leven van deze gildebroeder, die ondanks de vele beslommeringen van zijn bedrijf, dat hem geheel in beslag nam, toch nog tijd vond de belangen van het gilde te dienen. Nimmer werd tevergeefs een beroep op hem gedaan. Ook dan trad zijn onvermoeide werklust en zorg naar voren. Zijn zakelijke inslag bezorgde het Gilde menigmaal voordelen. Ongetwijfeld zal zijn verscheiden een leegte achterlaten.

Vanzelfsprekend werd gildebroe-

der Piet Wolfs met gilde-eer ten grave gedragen en waren zeer vele gildebroeders opgekomen om hun overleden vriend de laatste eer te bewijzen.

Moge deze indrukwekkende begrafenis strekken tot troost aan zijn echtgenote en beide kinderen, aan wie naar menselijke maatstaven gerekend hun man en vader op 52-jarige leeftijd al te vroeg is ontvallen.

Moge God, die kracht geeft naar kruis, hen sterken in het dragen van dit onherstelbaar verlies, waarin wij vanaf deze plaats onze oprechte deelneming betuigen.

Moge onze gildebroeder rusten in vrede.

N.V. NOORD-BRABAND

Maatschappij van Verzekering op het Leven

1843 WAALWIJK 1843

KAPITAALVERZEKERING

STUDIEVERZEKERING

PENSIOENVERZEKERING

Stijlvol en Gracieus

zal Uw drukwerk moeten zijn, om in de dagelijks
toenemende vloedgolf van papier door opvallendheid
aan het door U gestelde doel te beantwoorden.

Ga daarom Uw doel niet voorbij, kom eens praten bij

„de Hoop” drukkerij en uitgeverij

M. C. VAN DE VEN & ZONEN — TILBURG

Hoogvensestraat 163 — Telefoon 25444 — b.g.g. 23090